

"I sne står urt og busk i skjul"

B. S. Ingemann, J. P. E. Hartmann (1866)

Vers 1	I sne står urt og busk i skjul, det er så koldt derude, dog synger der en lille fugl på kvist ved frosne rude.	1 2 1 2 1 2 D /f# D/a A ⁷ D /f# G F# /e B/d#B Em /g Bm/d Em A ⁷ G/d D D
Vers 2	Giv tid! giv tid! - den nynner glad og ryster de små vinger, - giv tid! og hver en kvist får blad, giv tid! - hver blomst udspringer.	D /f# D/a A ⁷ D /f# G F# /e B/d#B Em /g Bm/d Em A ⁷ G/d D D
Vers 3	Giv tid! og livets træ bli'r grønt, må frosten det end kue, giv tid! og hvad du drømte skønt, du skal i sandhed skue.	D /f# D/a A ⁷ D /f# G F# /e B/d#B Em /g Bm/d Em A ⁷ G/d D D
Vers 4	Giv tid! og åndens vinterblund skal fly for herlig sommer, giv tid, og bi på herrens stund, - hans skønhedsrige kommer.	D /f# D/a A ⁷ D /f# G F# /e B/d#B Em /g Bm/d Em A ⁷ G/d D D

B. S. Ingemann skrev teksten i 1831